

[Pilgaard Andersen]

drene også har en rettighed i det spil. Jeg mener ikke, at denne rettighed virkelig kan komme til udfoldelse, hvis man ikke kan stille alternative rapporter op, både psykologiske og pædagogiske, og derved også en vurdering af hjemmet. Jeg er bange for, at når der foregår en tvangsfjernelse, er det ofte psykologernes rapport, der er den mest tungtvejende. De har vurderet, at barnets tarv var truet. Jeg vil gerne spørge fru Mimi Jakobsen, om man, når man vurderer dette, ikke også skal prøve på at se på forældrenes interesser. Hvordan vurderer man hjemmet? Det er bl.a. det, psykologerne gør. Hvilket grundlag vurderer man det på? Jeg synes, det er meget vigtigt. Jeg sætter et stort spørgsmålstegn ved, når man skal vurdere et hjem, hvilket udgangspunkt man vælger. Jeg synes, det er meget vigtigt, at man får en uvildig rapport frem, og det kan ske inden for 14 dage. Jeg mener derfor, at fremskridtspartiets forslag er bedre på det punkt. Jeg forstod heller ikke, at CD var så skarp modstander af det, da vi havde det til behandling her i folketinget den 27. januar.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne svare hr. Pilgaard Andersen ved at sige, at det måske godt kan give nogle tekniske problemer med de 24 timer. Det tør jeg ikke stå og sige det ikke kan. Jeg mener stadig væk, at det, det drejer sig om, er at få fremmet forældrenes mulighed for at reagere over for det overgreb, der er sket mod dem – med større eller mindre ret, det skal jeg ikke tage stilling til. De må have hurtigere lejlighed til at få det omstødt, at få gjort noget ved det, at reagere over for det, de i hvert fald vil føle som et overgreb. Om det så skal være 24 timer eller et andet tidsrum, kan man diskutere. Men vi føler faktisk, at tvangsfjernelse er så alvorlig en ting, at vi i virkeligheden sidestiller det med en anholdelse. Det er en alvorlig ting at fjerne et barn. At det er påkrævet i visse situationer, ved vi jo alle, men jo mere retssikkerhed man kan give, jo bedre.

Jeg forstår ikke rigtig hr. Pilgaard Andersen. Det forekommer mig, at hr. Pilgaard Andersen nærer større skepsis med hensyn til psykologudtalelser, end jeg gør. Hvem er det så, der skal give denne uvildige rapport om familien, som hr. Pilgaard Andersen omta-

ler? Det forstod jeg ikke rigtig. Er det psykologerne igen, eller hvem er det?

(Kort bemærkning).

Pilgaard Andersen (FP):

Jeg mener, det må være rimeligt, at forældrene har mulighed for inden for de 14 dage – når vi taler om fremskridtspartiets lovforslag, er det inden for 14 dage – at få en psykologvurdering både af barnets tarv og af forældrene og hjemmet, ud fra den betragtning, at der må være et alternativ til den vurdering, som socialudvalget eller dets formand har anlagt. Derved vil man nemlig kunne varetage forældrenes tarv.

Jeg vil gerne spørge, om fru Mimi Jakobsen ikke er bange for, at der kan ske det, hvis en dommer afgør sagen inden for 24 timer, at det vil være meget, meget vanskeligt at tage sagen op, fordi der ligger en dommerafgørelse. Jeg synes, det vil være meget, meget farligt at få en afgørelse ved en dommer, som ikke har haft mulighed for ligesom at sætte sig ind i sagen. Det kan han ikke – af gode grunde – inden for 24 timer.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg tror nok, jeg må diskutere videre med hr. Pilgaard Andersen i udvalget, for jeg forstår altså ikke hans holdning. Hr. Pilgaard Andersen er yderst kritisk med hensyn til psykolograpporter, når det gælder barnet, men samtidig vil han gerne give forældrene den mulighed, at de kan få nogle andre psykologer til at udtale sig om dem igen. Det fatter jeg altså ikke, men det synes jeg vi skal diskutere i udvalget.

Jeg vil også gerne diskutere i udvalget, hvad der kan lade sig gøre inden for 24 timer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):